

Reglerne for Regulering af Dagpengenes Maksimumsbeløb har i den nye Affattelse følgende Ordlyd:

„Dagpengenes Maksimumsbeløb fastsættes til 9 Kr. 10 Øre for Forsørgere og 6 Kr. 70 Øre for Ikke-Forsørgere, dog for Ikke-Forsørgere med mindst 8 Aars Medlemstid til 8 Kr. 10 Øre. Saafremt det af Det statistiske Departement paa Grundlag af Varepriserne i den nærmest forudgaaende Januar Maaned beregnede Udgiftstal, som ligger til Grund for Detailpristallets Beregning — med Fradrag af Udgiften til Bolig —, stiger eller falder 1 pCt. i Forhold til den tilsvarende Del af det for Januar 1946 offentliggjorte Udgiftstal, vil de ovenfor nævnte Maksimumsbeløb pr. 1. April henholdsvis være at forhøje eller nedsætte med 1 pCt. For hver Gang den omhandlede Del af det nævnte Udgiftstal for en Januar Maaned yderligere stiger eller falder med 2 pCt., vil Maksimumsbeløbene — ligeledes pr. følgende 1. April — være at forhøje eller nedsætte med 2 pCt. De herefter fremkomne Maksimumsbeløb forhøjes til de nærmeste med 10 delelige Beløb (i Øre). Arbejdsdirektøren kan under Hensyntagen til de enkelte Kassers Formueforhold og Medlemsbidrag træffe Bestemmelse om, at Forhøjelse af Maksimumsbeløbet ikke skal finde Sted, ligesom der i Kassernes Vedtægter kan fastsættes lavere Dagpengebeløb, dog ikke under 1 Kr. daglig. Arbejdsdirektøren træffer Foranstaltning til, at Dagpengesatserne i de enkelte Kasser for Forsørgere og Ikke-Forsørgere i de forskellige Kategorier staar i et passende Forhold til hinanden, jfr. § 13, Stk. 2.“

Ved § 1 i Lov af 31. Januar 1946 blev *Børnetillægget*, der under Besættelsen havde været hjemlet ved forskellige midlertidige Love, gjort til et fast Led i Arbejdsløshedsforsikringen, der skulde udgøre 1 Kr. pr. Barn om Dagen, hvilket var mere end efter de tidligere herom gældende midlertidige Bestemmelser. Dette Tillæg opretholdes i den heromhandlede Lov, dog med den Ændring at det skal forhøjes eller nedsættes forholdsvis, hver Gang Udgiftstallet (jfr. ovenfor) stiger eller falder 5 pCt.